

นฤมล ตปนียะกุล
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์เชี่ยวชาญ
วาศนา คงสุข
นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการ
รวบรวมและเรียบเรียง :

4. คุณภาพน้ำทางโลหะหนักที่เป็นพิษ

โลหะหนัก เช่น ตะกั่ว โครเมียม แคดเมียม สารหนูและปรอท เป็นธาตุที่สามารถพบได้ตามเปลือกโลกและมีโอกาสปนเปื้อนในน้ำใต้ดินและน้ำผิวดินซึ่งเป็นแหล่งน้ำดิบที่สำคัญของน้ำประปา จากปรากฏการณ์ตามธรรมชาติและการปนเปื้อนมากับน้ำเสียน้ำทิ้งจากกิจกรรมด้านการเกษตร อุตสาหกรรมและการทำเหมืองแร่ซึ่งปริมาณการปนเปื้อนจากโลหะหนักเหล่านี้จากปรากฏการณ์ธรรมชาติขึ้นกับปัจจัยของสภาพของพื้นที่ เช่น ความเป็นกรด-ด่าง อุณหภูมิ ธาตุเหล่านี้จัดเป็นโลหะหนักที่เป็นพิษและสามารถสะสมในร่างกายคนเป็นระยะยาวจนส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภค ถ้ามีการปนเปื้อนในปริมาณสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดและมีการบริโภคเป็นประจำโดยเฉพาะประชาชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงซึ่งอ่อนไหวต่อพิษของโลหะหนักเหล่านี้ เช่นทารกในครรภ์ เด็ก และหญิงตั้งครรภ์

การวิเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลนำไปสู่การเฝ้าระวังและการดำเนินการแก้ไขปรับปรุงคุณภาพน้ำบริโภคเพื่อลดความเสี่ยงและผลกระทบต่อสุขภาพจากอันตรายของโลหะหนักที่เป็นพิษ จึงเป็นพันธกิจที่สำคัญของหน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลและส่งเสริมสุขภาพของประชาชน

4.1 ตะกั่ว (Lead)

ตะกั่วเป็นธาตุลำดับที่ 82 ในตารางธาตุ เป็นโลหะสีขาวแกมน้ำเงิน ลักษณะเป็นของแข็งเนื้ออ่อน หลอมละลายที่ 327.4 องศาเซลเซียส ใช้ประโยชน์ผสมกับโลหะอื่นให้เป็นโลหะเจือ สารประกอบของตะกั่ว ใช้ในอุตสาหกรรมสีทา เป็นส่วนผสมของระบบเส้นท่อโลหะผสมของระบบประปา ปริมาณของตะกั่วที่ถูกละลายออกมาจากระบบเส้นท่อขึ้นกับองค์ประกอบต่างๆ เช่น พีเอช อุณหภูมิ ความกระด้าง ระยะเวลาที่น้ำแช่ในเส้นท่อ

ตะกั่วถือเป็นสารพิษที่สามารถสะสมในร่างกายเช่น ในโครงกระดูกของกลุ่มที่อ่อนไหวต่อผลกระทบจากตะกั่วได้แก่ ทารก เด็กอายุต่ำกว่า 6 ขวบ หญิงตั้งครรภ์ และยังสามารถถ่ายทอดสารพิษผ่านรกจากแม่สู่ลูกได้ด้วย พบว่าถ้าในเลือดของเด็กมีตะกั่วในระดับ 30 ไมโครกรัมต่อเดซิลิตร หรือมากกว่า ไอคิวของเด็กจะลดลง 4 หน่วย เมื่อได้รับสารตะกั่วจำนวนมากในระยะเวลายาวนาน ๆ จะมีอาการระคายเคืองกระเพาะ

และลำไส้ ชา เป็นตะคิว กล้ามเนื้ออ่อนเพลีย โลหิตจาง ค้นตามร่างกาย กรณีได้รับสารตะกั่วจำนวนน้อยแต่สะสมในร่างกายเป็นระยะยาว จะมีอาการเบื่ออาหาร ท้องผูก ตะคิวหน้าท้อง อ่อนเพลีย ซึมโหม เกิดการเสื่อมของสมอง นอกจากนี้ยังพบว่าตะกั่วเป็นสารก่อมะเร็งและมีผลกระทบต่อระบบประสาทและพฤติกรรม

ตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ. 2553 เรื่องเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ เพื่อการคุ้มครองสุขภาพของผู้บริโภค ได้กำหนดคุณภาพน้ำประปาดื่มได้พบตะกั่วได้ไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตร

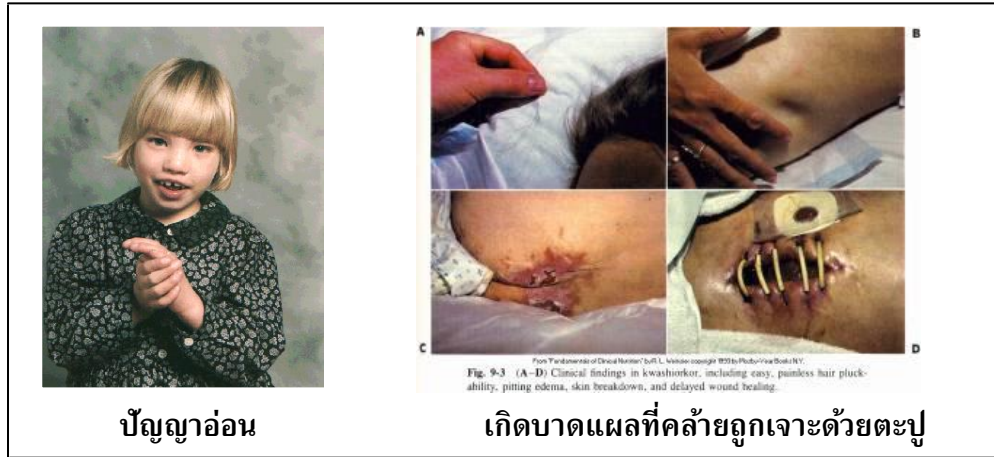
ภาพที่ 4.1 แสดงอาการของผู้ป่วยจากพิษของตะกั่ว

4.2 โครเมียม (Chromium)

โครเมียมเป็นธาตุลำดับที่ 24 ในตารางธาตุ เป็นโลหะแข็งสีเงิน หลอมละลายที่ 1,875 องศาเซลเซียส พบกระจายในเปลือกโลก พบในรูป Cr^{+2} , Cr^{+3} และ Cr^{+6} ใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมผลิตเหล็กไร้สนิม และในอุตสาหกรรมชุบโลหะด้วยโครเมียม ใช้ทำโลหะเจือโดยผสมกับโลหะอื่นๆ เช่น เหล็กและนิกเกิล

โลหะโครเมียมและสารประกอบโครเมียมที่มีเลขออกซิเดชัน +3 ไม่ปรากฏเป็นพิษต่อร่างกาย แต่สารประกอบโครเมียมที่โครเมียมมีเลขออกซิเดชัน +6 ทำให้เกิดอาการคันที่ผิวหนัง โครเมทหรือไอของกรดโครมิกเป็นอันตรายต่อระบบหายใจหรือเป็นสารก่อมะเร็งปอด

ตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ. 2553 เรื่องเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้เพื่อการคุ้มครองสุขภาพของผู้บริโภค ได้กำหนดคุณภาพน้ำประปาดื่มได้พบโครเมียมได้ไม่เกิน 0.05 มิลลิกรัมต่อลิตร

ปัญญาอ่อน

เกิดบาดแผลที่คล้ายถูกเจาะด้วยตะปู

ภาพที่ 4.2 แสดงอาการของผู้ป่วยจากพิษของโครเมียม

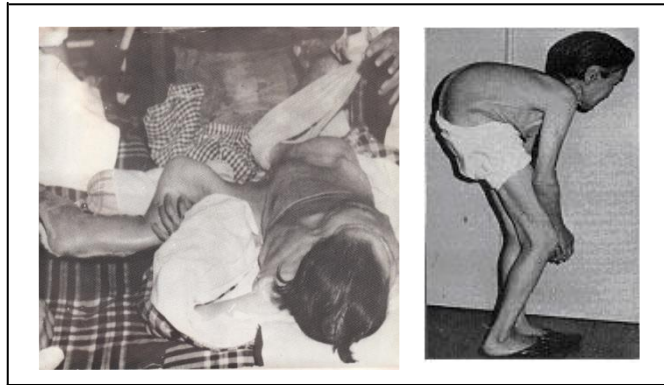
4.3 แคดเมียม (Cadmium)

แคดเมียมเป็นธาตุลำดับที่ 48 ในตารางธาตุ เป็นโลหะลักษณะเป็นของแข็งสีเงิน เนื้ออ่อน หลอมละลายที่ 321 องศาเซลเซียส

แคดเมียมถูกนำมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมเหล็กกล้า พลาสติก แบตเตอรี่ และถูกปล่อยออกจากโรงงานลงสู่สิ่งแวดล้อมโดยปนมากับน้ำเสีย น้ำไหลซึมหรือน้ำชะล้างจากปุ๋ยและอากาศจากแหล่งมลพิษ พบว่าการปนเปื้อนแคดเมียมในน้ำบริโภคมีสาเหตุหนึ่งมาจากวัสดุที่ทำเส้นท่อ ซึ่งมักเป็นโลหะผสมที่ผ่านการเคลือบผิวจากโลหะแคดเมียม

แคดเมียมเป็นสารพิษที่อันตรายต่อสุขภาพอนามัย สามารถสะสมในร่างกายตลอดชั่วอายุขัยของคน เมื่อเข้าสู่ร่างกายเพียงเล็กน้อย มีผลต่อระบบไต ความดันโลหิตสูง เส้นเลือดฝอยแข็งตัว หัวใจวาย เป็นแผลเรื้อรังในปอด ถุงลมโป่งพองและทำให้กระดูกเปราะแตก มีรูปร่างผิดปกติ เจ็บปวดทรมาน (โรคิไต-อิต)

ตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ. 2553 ได้กำหนดเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้พบแคดเมียมได้ไม่เกิน 0.003 มิลลิกรัมต่อลิตร

ภาพที่ 4.3 แสดงอาการของผู้ป่วยโรคอิไต-อิไต จากการใช้น้ำจากแหล่งน้ำ “Jinsu” ประเทศญี่ปุ่น ซึ่งปนเปื้อนแคดเมียมเป็นแหล่งน้ำบริโภค

4.4 สารหนู (Arsenic)

สารหนูเป็นธาตุลำดับที่ 33 ในตารางธาตุ ลักษณะเป็นของแข็ง มี 3 อัญรูป สารหนูสีเทา สารหนูสีดำและสารหนูสีเหลือง พบสารหนูกระจายในเปลือกโลก โดยเฉพาะเหมืองแร่ทองคำ

สารหนูถูกนำมาใช้ประโยชน์ในเชิงพานิชและอุตสาหกรรมเช่น เป็นโลหะผสมในโรงงานผลิตทรานซิสเตอร์ เลเซอร์และเซมิคอนดักเตอร์ (กึ่งตัวนำ) ผสมกับตะกั่วในการผลิตกระสุนปืน

น้ำบริโภคที่มีแหล่งน้ำดิบมาจากน้ำใต้ดินที่ปนเปื้อนสารหนูในพื้นที่ จะพบการปนเปื้อนสารหนูมากกว่ามาจากน้ำผิวดินซึ่งมีแหล่งการปนเปื้อนมาจากผลของกิจกรรมการเกษตรเช่น ปุ๋ยและสารเคมีปราบศัตรูพืช น้ำเสียที่ปนเปื้อนสารหนูจากโรงงานอุตสาหกรรม

สารหนูในรูปธาตุอิสระ As^{+3} มีความเป็นพิษมากกว่า As^{+5} เมื่อเข้าสู่ร่างกายในปริมาณน้อย ร่างกายจะมีระบบขจัดสารหนูออกจากร่างกาย โดยขจัดออกทางเหงื่อ ปัสสาวะ เส้นผมและเล็บ แต่ถ้าบริโภคและสะสมเป็นระยะยาว จะแสดงอาการออกทางผิวหนังที่เรียกโรคไขดำ (Black Spot) ซึ่งเป็นมะเร็งผิวหนังชนิดหนึ่ง พิษของสารหนูมีผลกระทบต่อระบบเส้นเลือดหัวใจ โรคเกี่ยวกับระบบประสาท ความจำเสื่อม กตหรือร่งับการทำงานของฮอร์โมนและยังเป็นสาเหตุของการก่อมะเร็งเช่น มะเร็งปอด ภาวะแพ้ปัสสาวะ ฯลฯ

ภาพที่ 4.4 แสดงอาการของผู้ป่วยด้วยโรค “ไขดำ (Black Spot)” หรือมะเร็งผิวหนังจากพิษของสารหนูจากพิษของสารหนู

เพื่อการคุ้มครองสุขภาพของผู้บริโภคตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ. 2553 ได้กำหนดเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้พบสารหนูได้ไม่เกิน 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตร

4.5ปรอท (Mercury)

ปรอทเป็นธาตุลำดับที่ 80 ในตารางธาตุ เป็นโลหะแต่มีลักษณะเป็นของเหลวสีเงิน นำไปใช้ประโยชน์ในการทำเทอร์โมมิเตอร์ บารอมิเตอร์ โลหะเจือ ซึ่งเรียกว่า อะมัลกัม (Amalgam) ใช้ในงานทันตกรรมและทำเครื่องมือวิทยาศาสตร์อื่น ๆ

ปรอทในรูปธาตุอิสระมีพิษไม่มากนัก แต่สารประกอบปรอทอินทรีย์จะเป็นพิษต่อสุขภาพและสามารถสะสมในร่างกายและส่งผลกระทบต่อระบบประสาทส่วนกลางเช่น โรคมินามาตะ ในประเทศญี่ปุ่นเมื่อปีพ.ศ. 2506 ทำให้หน้าและมือของผู้ป่วยมีอาการบวม เจ็บปวด สายตาพร่า เดินเซ พูดไม่ชัด มีอาการเจ็บชา อัมพาต ปวดศีรษะ อ่อนเพลีย ความจำเสื่อม บางรายเกิดอาการเสียชีวิตและเสียชีวิตในที่สุด

ภาพที่ 4.5 แสดงอาการของผู้ป่วยด้วยโรค “มินามาตะ (Minamata)” จากพิษของปรอท

ตามประกาศกรมอนามัย พ.ศ. 2553 กำหนดเกณฑ์คุณภาพน้ำประปาดื่มได้ หากตรวจพบปรอทต้องไม่เกิน 0.001 มิลลิกรัมต่อลิตร

เอกสารอ้างอิง :

1. Guidelines for Drinking – water Quality, 3rd ed., WHO (Geneva), 2004
2. Guidance Manual for Drinking Water Quality Monitoring and Assessment – Second Edition , WHO (Country Office for India), 2010
3. Sawyer, C.N. , Mc Carty , P.L. and Parkin, G.F. “Chemistry for Environmental Engineering” 4th ed., Mc Grow – Hill, New York, 1994.
5. Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater, APHA , AWWA & WEF, 21st ed., 2005